LA JUMĂTATEA CICLULUI OLIMPIC
Montreal'76-Moscova'80

NUMAI VÎNTUL PUTERNIC NU POATE ÎMPINGE SCHIFURILE ROMÂNEȘTI SPRE NOI MEDALII!

ÎN 1974 – 5 MEDALII, LA URMĂTOARELE PATRU EDIȚII – DOAR 6!

Canotajul românesc deține un palmares remarcabil. Aproape că nu a existat sezon în ultimii 10—15 ani în care vîslașii și vîslașele noastre să nu se întoarcă de la marile competiții europene și mondiale cu o serie de performanțe meritorii. Amintiri dintre cele mai frumoase ni le evocă ediția din anul 1974 a campionatelor lumii, anul în care au fost decernate primele titluri supreme și în întrecerile feminine. Atunci, pe faimoasa pistă de la Lucerna **Cornelia Neacșu** și **Marilena Ghiță** au devenit campioane ale lumii la proba de 2 f.c., ambarcațiunea de 4+1 vîsle a dobîndit medalii de argint, iar cele de 4+1 rame și 8+1 — medalii de bronz. Și pentru a completa acest frumos palmares al fetelor, **I. Oanță** și **D. Grumezescu** au devenit, la rîndul lor, vicecampioni mondiali, tot în proba de 2 f.c.

5 MEDALII LA O SINGURĂ EDIȚIE — un veritabil record! Din păcate însă **în anii care au urmat, canotorii și canotoarele, deși au urcat cu regularitate pe podiumul de premiere, nu s-au mai apropiat de performanța de la Lucerna**; **băieții au mai cucerit o singură medalie (în 1975), iar fetele, la următoarele 4 confruntări supreme, doar 5 medalii**. Și aceasta în ciuda faptului că de fiecare dată antrenorii noștri prezentau la start cel puțin 2—3 schifuri cu șanse evidente la un loc fruntaș.

Spre regretul nostru, nici bilanțul la C.M. din Noua Zeelandă **nu a fost la înălțimea** așteptărilor a valorilor, și — de ce să n-o spunem — la nivelul condițiilor de pregătire pe care le-au avut reprezentantele noastre.

Este adevărat, pentru prima oară în istoria acestei competiții, **toate cele 5 schifuri feminine românești au avut cinstea de a concura în finală și ca atare de a puncta în clasamentul pe națiuni**. O asemenea performanță nu a mai fost decît la îndemîna sportivelor din R.D. Germană și Bulgaria, ale căror evoluții finale au fost mult superioare. În schimb, din cele 2—3 medalii pe care și le-au propus să le cucerească pe lacul Karapiro, reprezentantele noastre nu au dobîndit decît una singură, datorită eforturilor schifului de 4+1 rame alcătuit din **Elena Oprea, Florica Szilaghi, Florica Dospinescu, Georgeta Mașca** (toate de la Dinamo București) și cîrmacea timișoreancă **Aneta Matei**. MULT PREA PUȚIN FAȚĂ DE POSIBILITĂȚILE REALE ALE CELOR 15 SPORTIVE CARE S-AU DEPLASAT ÎN NOUA ZEELANDĂ.

Se aștepta evident mai mult de la ambarcațiunea de 2 f.c. alcătuită din două sportive de valoare cu mare experiență, **Marlena Zagoni** și **Angelica Chertic** (medaliate cu bronz în 1975), ca și de la barca de dublu vîsle (**Olga Homeghi—Sanda Toma**), învingătoare în majoritatea regatelor la care a participat în acest an. Surprinde, de asemenea, și rezultatul schifului de 4+1 vîsle, pe care ne obișnuisem să-l vedem urcînd pe podium.

Constatăm cu același regret că după foarte **mulți ani, canotorii au lipsit de la startul întrecerii supreme**. Motivul? Evident, lipsa de valoare internațională a campionilor țării noastre. O excepție ar face poate echipajul **de 2+1 condus de Petre Ceapura**, care ar fi avut unele șanse la medalii, pe lacul Karapiro, dar cu o singură floare...

Avînd în vedere situația actuală a canotajului românesc, în fața căruia stau sarcini majore pentru J.O. din 1980 am invitat cîțiva **tehnicieni și specialiști cunoscuți să explice cauza îndeplinirii PARȚIALE a obiectivelor acestui an intermediar, precum și măsurile pe care le preconizează pentru ca la Jocurile Olimpice, peste mai puțin de doi ani, schifurile românești să fie din nou la înălțime.**

1974 – C.M. de la Lucerna

1 medalie de aur la 2 f.c.
2 medalii de argint la 4+1 visle și 2 f.c. (m)
2 medalii de bronz la 4+1 rame și 8+1

1975 – C.M. de la Nottingham

2 medalii de bronz la 2 f.c. și 4 f.c. (m)

1976 – J.O. de la Montreal

1 medalie de bronz la 4+1 visle

1977 – C.M. de la Amsterdam

1 medalie de argint la 4+1 visle
1 medalie de bronz la 4+1 rame

1978 – C.M. din N. Zeelandă

1 medalie de bronz la 4+1 rame

„CONDIȚIILE SPECIALE" DE CONCURS NU POT FI PREVENITE?

GH. GIURCĂNEANU, secretarul federației de specialitate, prezent la întrecerile campionatelor lumii ne-a oferit o serie de interesante amănunte asupra activității în 1978 și a perspectivelor de viitor.

— Care au fost obiectivele canotajului la C.M. din acest an?

— Ne-am propus cucerirea unei medalii de argint și a unei medalii de bronz. Nu am obținut decît una singură, pe cea de bronz, care ar fi trebuit să fie însă de argint. Dealtfel, vă voi relata și unele amănunte care au scăpat presei de specialitate la vremea respectivă. În finala propriu-zisă de 4+1 rame, barca noastră s-a aflat permanent pe locul secund, în urma schifului R.D. Germane, dar cu un avans mare față de celelalte adversare. Cînd mai erau 300 de metri pînă la sosire, arbitrii au oprit în mod inexplicabil cursa. Ambarcațiunea U.R.S.S., aflată în acel moment pe locul V, a părăsit culoarul și a intrat în cel al Canadei, care se afla pe ultimul loc. Sportivele vinovate de accident au fost descalificate, iar — hotărîre unică — finala s-a tras din nou. De această dată am pierdut locul secund în favoarea echipajului din S.U.A. pe ultimii 25 de metri. Sincer vorbind, așteptam cîte o medalie și de la schiful de dublu vîsle sau cel de 2 f.c. **Homeghi și Toma** n-au avut destulă experiență, dar nici nu au fost suficient pregătite — ca și cuplul **Zagoni—Chertic** — pentru a face față unor condiții de concurs speciale.

— S-ar fi putut preveni aceste „condiții speciale"?

— În parte, fără îndoială. Deși știam că nu vom putea deplasa bărcile noastre, am hotărît, totuși, să participăm. Nu am vrut să pierdem contactul cu elita canotajului feminin. Pe viitor însă nu vom mai comite o asemenea greșeală. În ceea ce privește vîslitul împotriva vîntului lateral... Aici trebuie să recunosc că au greșit antrenorii. La Snagov, de cîte ori este fixată o pistă de control se așteaptă „calm plat"; o eroare care de această dată ne-a costat foarte mult. Și este păcat pentru că fetele au muncit ca în nici un alt an.

— Cum explicați lipsa ambarcațiunilor masculine — pentru prima oară — de la C.M.?

— Toate concursurile interne ne-au dovedit că anul acesta s-a lucrat prea puțin la cluburi și ca atare nu am avut certitudinea obținerii unor performanțe de valoare. Cum deplasarea pînă în Noua Zeelandă costa foarte mult am hotărît ca de data aceasta să renunțăm. Totuși, cred că vom reuși să aliniem 2—3 schifuri de valoare și la întrecerile masculine de la J.O.

— Pe ce coordonate se va desfășura activitatea în anii următori?

— Vom face tot posibilul ca antrenamentele să înceapă din luna martie, pe apă. Antrenorii au prevăzut o creștere a volumului și intensității. Pregătirea se va desfășura, ca și în sezonul trecut, pe ambarcațiuni mici: simplu și dublu, la vîsle și schifuri de 2 f.c. la rame. Campionatele acestor ambarcații, prevăzute pentru luna mai, vor reprezenta o veritabilă selecție pentru „mondialele" de la Bled (28 august — 8 septembrie). Se intenționează și alcătuirea unui „opt" feminin, deocamdată cu șanse de finală la C.M. În paralel, vom continua acțiunile de selecție, atît la fete, cît și la băieți, repetînd un experiment care s-a dovedit folositor. Nu trebuie să uităm că Jocuri Olimpice vor fi și în 1984 și în 1988... Iar canotajul românesc, cu tradiția sa, are nu numai datoria, dar și posibilitatea de a figura la loc de cinste în orice bilanț olimpic.

SĂ NU MAI ADMITEM NICI UN COMPROMIS

VICTOR MOCEANI, antrenor federal: „În acest an m-am preocupat în mod deosebit de pregătirea canotoarelor, lucrînd chiar direct cu sportivele din lotul de perspectivă. De aceea pot să vă spun că toate sportivele, fără excepție, au lucrat în 1978 incomparabil mai mult și mai bine decît în sezoanele trecute. Și totuși ele nu au reușit decît parțial (o singură medalie în loc de două) să îndeplinească obiectivele pe care și le-au propus.

A fost în primul rînd vina noastră. Am crezut cu mult prea mare ușurință că vom face față unui concurs de o forță deosebită, cum a fost cel de pe lacul Karapiro, fără o acomodare prealabilă și ne-am înșelat. De asemenea, am greșit în pregătire neținînd seama și de posibilitatea vîntului lateral. La Snagov, vîntul nu bate decît perpendicular pe direcția de vîslit, niciodată din lateral; la „mondiale", în ziua finalelor, vîntul a suflat violent din lateral, sportivele noastre, lipsite de experiență, fiind nevoite să facă adevărate eforturi pentru a menține și stabilitatea bărcilor în cursă.

Ce am putea să ne mai reproșăm? Asistența medicală — insuficientă. Au existat dese cazuri de îmbolnăviri în lot și prea multe SCUTIRI MEDICALE. În sfîrșit, nu trebuie uitat și faptul că în două din cele 5 bărci care au obținut calificarea în finale au vîslit debutante, sportive care au făcut cunoștință cu canotajul în urmă cu 16 luni!

Pentru îndeplinirea integrală a obiectivelor fixate la J.O. din 1980 vom lucra în continuare în același ritm. Este prevăzută o creștere de aproximativ 10 la sută a volumului și intensității. Vom căuta să ieșim pe apă cel tîrziu la începutul lunii martie pentru a parcurge întreg kilometrajul fixat în planurile de antrenament. Este absolut necesar să fim mai exigenți, la noi acasă, prin stabilirea unor baremuri foarte ridicate. Numai cine va îndeplini aceste baremuri va concura în 1979, la C.M. de la Bled!

În altă ordine de idei, va trebui să fim mai atenți la planificare în pregătire și participarea la concursuri internaționale. În nici un caz nu va mai trebui să ne pregătim în funcție de regatele din calendar, iar acestea trebuie alese mai judicios; să nu se mai întîmple ca în acest sezon, cînd fetele au participat la trei concursuri într-o lună, iar apoi nu au avut nici o verificare săptămîni în șir.

Cît privește actualul lot el va mai suferi, desigur, îmbunătățiri în funcție de concursurile de selecție din primăvară. În orice caz vom pregăti din timp și o barcă de 8+1 cu elemente de valoare, **pentru ca la Moscova, peste doi ani, să putem avea echipaje finaliste în toate cele 6 probe**".

Valeria Răcilă, *o speranță olimpică a canotajului feminin*
Foto: D. NEAGU

PRIVIM CU ÎNCREDERE VIITOARELE MARI COMPETIȚII

STELIAN PETROV, antrenor emerit la clubul Dinamo: „S-ar cuveni de amintit, întîi, că la recentele campionate mondiale de canotaj din Noua Zeelandă echipajul feminin de schif 4+1 rame — alcătuit din sportive dinamoviste — a cucerit medalia de bronz. S-ar cuveni însă, de amintit și faptul că la aceste campionate mondiale se putea realiza mult mai mult. Pe scurt, cred că trei sînt cauzele principale care au condus la neîndeplinirea obiectivelor propuse pentru acest mijloc de ciclu olimpic. Voi începe cu mult discutata problemă a culoarelor, în canotaj acest lucru devenind într-adevăr o problemă! Vreau să spun o șansă sau o neșansă, în raport cu tăria vîntului, cu direcția în care bate, în care „te bate" chiar atunci cînd ești bine pregătit. La „mondialele" din acest an am avut o astfel de neșansă, majoritatea canotoarelor noastre evoluînd în cursele finale exact pe culoarele mărginașe.

Celelalte două cauze care, după părerea mea, au contribuit la neîndeplinirea obiectivelor propuse au fost: **prezentarea unui lot alcătuit din sportive talentate, dar încă tinere, fără experiență în concursurile de mare anvergură.**

Firește, privim cu încredere viitoarele mari competiții. Va trebui să depunem, însă, o susținută muncă de calitate care să asigure, pe lîngă valorificarea întregului potențial de care dispun sportivii, și o pregătire superioară la toți factorii: tehnic, motric, psihic, tactic și educativ. Este necesară, de asemenea, îmbunătățirea pe viitor a relației dintre **efort și refacere. În sfîrșit, se impune formarea din timp a unor echipaje de valoare mondială**".

CALITATEA NU A ȚINUT PASUL CU CERINȚELE ACTUALE

CORNELIU RĂDUȚ, șeful secției Sport de performanță a Centrului de cercetări științifice al C.N.E.F.S.: „Una din cauzele nerealizării integrale a obiectivelor propuse pentru campionatele mondiale feminine de canotaj din Noua Zeelandă își găsește explicația în neîndeplinirea baremurilor de pregătire la opt din cele 12 secții de performanță nominalizate în planurile de participare la Jocurile Olimpice din 1980. Ne referim la Voința, C.F.R. și Politehnica din Timișoara, Liceul Șt. Plavăț din Orșova, Ceahlăul P. Neamț, Metalul, Voința și Olimpia din București. Aceste secții, în pofida existenței unui plan unic direcțional, a unui număr destul de mare de elemente talentate, nu au contribuit cu nimic la lărgirea lotului nostru reprezentativ pentru C.M. Chiar și acele cluburi care au avut reprezentante la recentele „mondiale" nu s-au achitat integral de sarcinile asumate privind numărul de sportive incluse în lot.

Nivelul de pregătire al celor 15 sportive care ne-au reprezentat la C.M. a fost destul de ridicat, dovadă că toate echipajele trimise s-au calificat în finale. Ele aveau dreptul să aspire la medalii. Din păcate, numai schiful de 4+1 rame a obținut-o pe cea de bronz. Motivul? În nici un caz nu trebuie căutat în procesul de instruire privit prin prisma indicatorilor metodologici CANTITATIVI, întrucît antrenorii au ridicat stacheta la cotele cerințelor mondiale. CALITATEA, însă, nu a ținut pasul cu aceste cerințe. Persistă încă greșeli serioase în tehnica vîslitului, greșeli care au repercusiuni negative asupra rezultatelor. Bunăoară, priza palmei interioare pe mînerul ramei — la circa 30 cm față de cea exterioară — duce la o pierdere de 5 kg forță pe pală la fiecare lovitură. Dacă pierderea o înmulțim cu aproximativ 140 de lovituri cîte se efectuează într-o cursă și dacă o raportăm și la numărul persoanelor din echipaj, cantitatea de forță risipită este apreciabilă.

Aceste defecțiuni apar, firește, în faza de formare a deprinderilor motrice, devenind cu timpul mișcări stereotipe, mai greu de corectat, dar nu imposibil. La acest capitol tehnic putem afirma că am avut greutăți în conducerea științifică a pregătirilor și prin faptul că nu am dispus de o pistă balizată, care să ofere posibilitatea înregistrării timpilor intermediari în curse, pentru a putea studia „curbele de decelerare" în timpul efortului.

Evident, din greșeli se învață. Pe viitor dorim să ne îndreptăm atenția către o muncă de calitate fină, care poate izvorî din programarea instruirii pe baza intensificării investigațiilor în vederea surprinderii elementelor de mare subtilitate biochimică, biomotrică, biomecanică, psihologică, fiziologică și ergonomică ce favorizează, determină performanța".

CHIAR ȘI SPORTIVELE CELE MAI EXPERIMENTATE MAI AU DE ÎNVĂȚAT

ALEXANDRU APOSTEANU, antrenor la clubul Steaua: „Am fost convins că barca de dublu rame, alcătuită poate din cele mai experimentate canotoare pe care le avem la această oră, Marlena Zagoni și Angelica Chertic și pe care am pregătit-o în mod special pentru a cuceri o medalie la C.M., își va atinge obiectivul. Și totuși ele nu au obținut decît locul 5...

E drept, campioanele noastre au avut cel mai defavorabil culoar, dar alături de ele a tras echipajul R. D. Germane, care a și intrat în posesia titlului. În timp ce adversarele noastre concurau pe barca pe care știau s-o conducă, chiar și împotriva vîntului lateral, Zagoni și Chertic n-au reușit să se descurce. Iată deci că și canotoarele mai experimentate au încă de învățat. Și ar mai exista o explicație a rezultatului sub posibilități: fetele au început pregătirea foarte tîrziu, abia la sfîrșitul lunii aprilie și cu toate eforturile făcute pentru a recupera timpul pierdut în lunile ce au urmat, ele s-au prezentat în Noua Zeelandă cu un minus serios de kilometri parcurși. Păstrez totuși convingerea că aceste două talentate sportive mai au o rezervă de cîteva secunde și că sînt capabile de cel mai bun rezultat al canotoarelor noastre la J.O.

Am lipsit, pentru prima oară după multă vreme, la întrecerile masculine ale C.M. deși — este convingerea mea — puteam prezenta două echipaje (2+1 și 4 vîsle) cu șanse clare de obținerea unor medalii. Barca lui Ceapura a întrecut anul acesta pe cea a campionilor lumii, iar schiful de 4 vîsle a fost învingător la regatele Grünau și Praga. Este limpede însă că valoarea canotajului masculin nu este prea ridicată. Nu prea avem de unde selecționa și — trebuie să-mi fac și autocritica — la noi la club nu am ridicat încă elemente de certă valoare mondială. În această direcție, atît eu, cît și colegii mei va trebui să dăm dovadă de o preocupare și exigență sporite, să nu mai admitem nici un fel de compromis în pregătire.

În perioada viitoare mă voi strădui să elimin orice fisură din pregătirea bărcii lui Zagoni și Chertic. Vom căuta și un loc de antrenament la altitudine. În ciuda insuccesului, fetele au un moral ridicat și sînt extrem de ambițioase să dovedească tuturor că acest loc V a fost un simplu accident. Așteptăm însă și un sprijin mai eficient din partea medicilor în ceea ce privește alimentația și refacerea după efort, pentru că la drept vorbind aceste probleme au fost lăsate cam la voia întîmplării".

CANOTORII ROMÂNI POT DEPĂȘI SUBSTANȚIAL „BILANȚUL MONTREAL"

(Urmare din pag. 1)

Asemenea situații se pot ivi oricînd și oriunde, așa încît, **trebuie acționat energic și eficient în acele direcții care pot asigura, în viitor, depășirea unor astfel de obstacole** (pe care nu le-au întîlnit numai sportivele noastre...) sau a altora care sînt specifice sporturilor nautice

Să spunem, în această ordine de idei, că **baza de masă a sportului de performanță pentru canotaj continuă să fie redusă**, doar secțiile cîtorva cluburi bucureștene activînd pe măsura cerințelor actuale, aceasta deși **Programul de dezvoltare a mișcării sportive pînă în 1980** prevedea, printre altele, întărirea corespunzătoare a secțiilor din Arad, Timișoara, Orșova, Piatra Neamț, Mangalia, Bacău, Hunedoara etc., precum și înființarea unor noi secții în județele Vîlcea, Argeș, Dolj și Maramureș.

Continuă, de asemenea, să se mențină decalajul valoric între echipajele masculine și cele feminine, situație care diminuează potențialul canotajului nostru. Lipsesc, oare, schifiștii talentați, cu perspective de progres și afirmare internațională — inclusiv la Jocurile Olimpice? Din opiniile exprimate de unii dintre specialiștii invitați la „masa rotundă" desprindem, mai degrabă, concluzia că **atît federația, cît și cluburile și antrenorii își îndreaptă prea puțin atenția și preocupările spre lotul masculin.** Știm că la întrecerile băieților sînt întotdeauna mai mulți concurenți, de valoare ridicată, că în aceste probe este tot mai greu de cucerit titluri sau medalii, dar nu putem uita că reprezentanții țării noastre au reușit, de cîteva ori, asemenea succese de prestigiu. **Depinde de factorii cu răspundere în canotaj ca echipele masculine să urce, din nou, podiumul laureaților.**

„Cheia" tuturor problemelor rămîne, însă — așa cum remarca în cunoștință de cauză și cu multă sinceritate unul din interlocutorii noștri — CALITATEA **muncii de instruire**. Într-adevăr, deși pregătirea pe apă a început ceva mai tîrziu, obiectivele CANTITATIVE ale pregătirii au fost îndeplinite, fiind chiar de evidențiat participarea conștientă, disciplinată a sportivilor. Canotajul a devenit, însă, unul din sporturile care obligă pe cei care-l practică și, firește, pe cei care s-au specializat în acest domeniu, **la o permanentă cunoaștere și aplicare a NOULUI — în selecție și pregătire, în construcția și folosirea ambarcațiunilor, în alimentație, refacere etc.** Toate acestea implică, așa cum dealtfel subliniau unii dintre invitații noștri, contribuția sporită a cercetării științifice, a medicinii sportive. Să adăugăm importanța tot mai mare pe care o capătă cunoașterea temeinică a tendințelor metodice din canotajul internațional, studierea evoluțiilor principalilor parteneri de întrecere ca și a particularităților pe care le prezintă diferitele piste de concurs.

Canotajul românesc dispune de condițiile necesare pentru a se impune mai autoritar la un număr MAI MARE de probe, la fete dar și la băieți, pe plan internațional. Ne gîndim, desigur, la viitoarea ediție a campionatelor mondiale de la Bled — etapă extrem de importantă — dar mai ales la examenul de la J.O. din 1980, la care, printr-o pregătire de calitate superioară, prin ambiție și dăruire, **schifistele și schifiștii noștri pot depăși substanțial „bilanțul Montreal", țintind chiar cucerirea primului titlu olimpic din istoria canotajului românesc.**

DOAR CANOTAJUL FEMININ TREBUIE SĂ NE PREOCUPE?

SERGIU ZELINSCHI, șeful secției sporturi nautice a I.E.F.S.: *„După cum se știe, echipajul masculin de schif 2+1 nu a participat la campionatele mondiale din acest an. El ar fi avut, poate, șanse să cucerească o medalie. Dar, obținerea acestei medalii nu ar fi schimbat prea mult situația de fond a canotajului românesc care, de cîțiva ani, se află într-un evident regres valoric internațional. Cauzele? În primul rînd, numărul extrem de mic al secțiilor de seniori. Propriu-zis, doar trei cu rezultate de valoare: Dinamo, Steaua și C.N.A.S.E. Și acestea cu efective restrînse, cu o selecție insuficient dirijată după criterii științifice, cu destule greutăți de ordin organizatoric și material.*

Apoi, vom semnala restrîngerea tot mai accentuată a sferei de interes pentru canotajul masculin. Aceasta, în bună parte, datorită „transferului" de preocupări a majorității antrenorilor, respectiv a cluburilor, spre canotajul feminin. Spre regretul multora acest „sens unic" către canotajul feminin preocupă în special atît F.R.C.Y., cît și secția de performanță a C.N.E.F.S.

O altă cauză a rămînerii în urmă a canotajului nostru masculin este legată de problema schimbului de mîine. Cu toate că în rîndul juniorilor apar, uneori, tineri talentați, ei nu mai confirmă atunci cînd devin seniori. De ce? În primul rînd datorită unor greșeli în metodica pregătirii. Firește, unii tehnicieni — prin lipsa lor de inițiativă, prin folosirea unor metode de pregătire depășite — contribuind direct la menținerea acestei situații.

Fără îndoială se impune o analiză temeinică, constructivă, a canotajului nostru masculin. Sînt convins că prin acordarea unei atenții deosebite, a unui sprijin efectiv, dublate de o muncă de calitate, canotajul masculin se va putea prezenta cu succes la campionatele mondiale din 1979, la viitoarele Jocuri Olimpice, așa cum dealtfel a făcut-o mulți ani la rînd, pînă acum.

Pagini redactate de **Adrian VASILIU** și **Vasile TOFAN**

Conferințele de dări de seamă și alegeri

SPORTIVII DINAMOVIȘTI VIZEAZĂ DEPĂȘIREA OBIECTIVELOR ASUMATE PENTRU JOCURILE OLIMPICE DIN 1980

Zilele trecute a avut loc conferința de dare de seamă și alegeri a clubului sportiv Dinamo București, la care au participat reprezentanți ai Ministerului de Interne și C.N.E.F.S., sportivi, antrenori, cadre din conducerea clubului, invitați. Ampla analiză a rezultatelor și performanțelor obținute de sportivii dinamoviști în anul 1978 a fost făcută cu multă exigență, în spiritul criticii și autocriticii manifestate atît de darea de seamă, cît și în cuvîntul tehnicienilor și sportivilor dinamoviști.

Darea de seamă prezentată de președintele clubului, col. Cosma Liță, a scos în evidență că întreaga muncă a tehnicienilor și sportivilor a avut la bază sarcinile reieșite din Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului, din Programul privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980, aprobat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prețioasele indicații cuprinse în Mesajul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU adresat Conferinței pe țară a mișcării sportive. Evident, darea de seamă s-a referit la realizările și la lipsurile din acest an, dar toate acestea au fost analizate în perspectiva participării sportivilor dinamoviști la J.O. din anul 1980, a ceea ce se așteaptă de la ei.

Conferința a făcut bilanțul anului în curs, an în care clubul a sărbătorit trei decenii de existență, eveniment care a stimulat sportivii pentru îndeplinirea și depășirea obiectivelor propuse, pentru atingerea celor mai înalte valori în perspectiva J.O. de la Moscova. S-a precizat, cu satisfacția îndeplinirii datoriei, că **în cei 30 de ani de activitate sportivii clubului au cucerit 47 de medalii la Jocurile Olimpice, 159 de medalii la Campionatele mondiale, 212 medalii la Campionatele europene, 444 de titluri balcanice, 4065 titluri de campioni naționali și au fost corectate 2097 de recorduri republicane.**

În anul 1978, sportivii dinamoviști au cucerit 12 medalii la campionatele mondiale și tot atîtea la întrecerile celor mai buni sportivi din Europa, precum și 47 de titluri balcanice, depășindu-se angajamentele asumate. A fost reliefată munca plină de abnegație și de dăruire pentru culorile patriei a sportivilor **Ivan Patzaichin, Vasile Diba, Maria Cozma, Nastasia Buri, Cuprian Macarencu** (caiac-canoe), **Anca Grigoraș** și **Dan Grecu** (gimnastică), **Nicu Gingă** și **Ion Păun** (greco-romane), **Gheorghe Nica, Ion Constantin, Mircea Paraschiv, Pompiliu Borș** (rugby), **Elena Oprea** (canotaj), **Virginia Ruzici** (tenis), a antrenorilor **Radu Huțan, Stavru Teodorov, Emilia Liță, Mircea Bădulescu, Ion Cernea, Dumitru Cuc, Aurel Segărceanu** ș.a.

Realizările obținute în competițiile interne și internaționale pun în evidență preocuparea sporită și exigența crescută a sportivilor și tehnicienilor, a cadrelor și birourilor de secție pentru o muncă la un nivel calitativ superior. Ele reliefează hotărîrea fermă de a se depune eforturi tot mai mari, perseverente, în vederea îmbunătățirii performanțelor sportive și ridicării lor la nivelul cerințelor și exigențelor internaționale. Aplicarea în practică a criteriilor și normelor elaborate de C.N.E.F.S. a dus la inițierea unor acțiuni de selecție, urmărindu-se astfel încadrarea și promovarea unor elemente cu calități de excepție în secțiile de caiac-canoe, canotaj, judo, lupte, box, înot, gimnastică, handbal etc. Astfel, **în acest an au fost testați de clubul Dinamo peste 20 000 de tineri, dintre care 358 au fost reținuți pentru grupele de copii și juniori.** Au fost verificate, de asemenea, efectivele **„Tînărului dinamovist"**, renunțîndu-se la peste 400 de tineri ce nu au confirmat calități pentru sportul de înaltă performanță și promovîndu-se, în schimb, pentru început, din pepinieră proprie sau de la unitățile sportive cu care există convenții de colaborare, peste 40 de tineri. În organizarea și desfășurarea pregătirii au fost folosite metode științifice de antrenament, s-a sporit lucrul pentru perfecționarea deprinderilor tehnico-tactice manifestîndu-se o preocupare susținută pentru creșterea continuă a volumului de muncă, a calității.

În acest an clubul dinamovist a obținut rezultate ce se constituie într-un bilanț pozitiv. Dar, așa cum s-a subliniat și în darea de seamă și cum au făcut-o și cei ce au luat cuvîntul, activitatea desfășurată a avut și o serie de deficiențe și neîmpliniri. Datorită acestora, nivelul general al performanțelor dobîndite în competițiile interne și internaționale nu corespunde pe deplin cerințelor și exigențelor care decurg din documentele de partid. Chiar și numai nivelul ridicat la care se desfășoară astăzi marile întreceri internaționale, trebuie să determine o amplă analiză a activității, pentru a se putea valorifica cu mai multă eficiență întregul potențial uman și material al clubului, pentru a reprezenta cu demnitate, în toate competițiile la care participă, mișcarea sportivă din patria noastră, pentru a înmulți numărul performanțelor înregistrate de sportivii dinamoviști în ierarhia mondială.

În această privință, o serie de secții ale clubului au rămas datoare... Ele au, de aceea, obligația morală de a reveni printre secțiile cu rezultate remarcabile, și de a contribui nemijlocit la consolidarea bunului renume al sportivilor de la Dinamo. Avem în vedere atletismul, care în competițiile importante ale anului nu a realizat mai nimic. Tirul nu a ieșit din impasul în care se află de mai mulți ani etc. Boxul are o situație specială. La C.M. de la Belgrad nu a realizat nimic din ceea ce și-a propus, în schimb sportivii dinamoviști au cucerit 5 titluri de campioni naționali! De la Simion Cuțov, Teodor Dinu, Dragomir Ilie, Valentin Silaghi se așteaptă mult mai mult.

Toate aceste neajunsuri, după cum sublinia col. Cosma Liță, impun consiliului clubului, cadrelor de conducere o preocupare și mai exigentă pentru îndrumarea competentă a procesului de pregătire sportivă, pentru creșterea eficienței și calității controalelor, pentru combaterea cu fermitate a atitudinii de suficiență și de automulțumire manifestate de unii antrenori și sportivi.

Este necesară o intensificare a muncii politico-educative, deoarece acolo unde ea nu a acționat în toată plenitudinea s-au constatat o serie de abateri de la disciplină și de la rigorile impuse de marea performanță (la canotaj, fotbal, atletism, box, hochei, handbal, lupte, tir etc.).

În discuții au fost arătate și alte lipsuri și neajunsuri din munca unor sportivi și antrenori, a unor cadre ale clubului. Printre cei ce au luat cuvîntul s-au aflat **Radu Huțan, Ion Cernea, Dumitru Ion, Gavrilă Maghiar, Ion Vintilă, Cornel Dinu, Gheorghe Constantinescu**, care, în mod critic și autocritic, au vorbit despre realizări, despre lipsurile din munca lor, dar fiecare dintre ei a promis că nu vor precupeți nici un efort pentru a îndeplini și depăși obiectivele sportivilor dinamoviști pentru J.O. de la Moscova.

În cuvîntul său, tovarășul general-locotenent Alexandru Dănescu, adjunct al ministrului de interne, a precizat: „**La această conferință au fost înfățișate o seamă de rezultate de prestigiu, care trezesc fiecăruia un sentiment de mîndrie și constituie o dovadă că putem realiza noi performanțe și la Jocurile Olimpice. Pentru aceasta, în numele Consiliului de conducere al Ministerului de Interne, adresez felicitări celor ce le-au obținut și sînt convins să sportivii dinamoviști vor face tot ceea ce depinde de ei pentru a depăși angajamentele legate de participarea la J.O. Pentru aceasta este imperios necesar ca toți cei 210 sportivi și 23 de antrenori din loturile olimpice — aparținînd clubului Dinamo — să aibă în vedere: ● Singurul criteriu de selecție pentru J.O. să fie parametrii internaționali ai rezultatelor, la nivelul cel mai înalt; ● Spiritul conservator ce se manifestă la unele cadre tehnice trebuie să dispară, fiecare căutînd să aplice în practică cele mai noi metode de pregătire; ● În multe secții sînt sportivi cu un bun nivel profesional și cultural, cu concepții înaintate despre antrenamentul modern, dar sugestiile lor nu sînt luate în considerare; ● Trebuie, totodată, să se facă mai mult pentru îmbunătățirea educației sportivilor — în vorbe se fac multe, dar în practică mai puțin.** Iată cîteva deziderate care, dacă vor fi bine aplicate în practică, vor face ca bilanțul realizărilor anului 1979 să fie mult mai bogat, mai dătătoare de speranțe pentru J.O. din 1980".

În încheierea lucrărilor conferinței a luat cuvîntul tovarășul general-locotenent **Marin Dragnea**, prim-vicepreședinte al C.N.E.F.S.: „**De mulți ani, clubul Dinamo este unul din pilonii de bază, a cărui contribuție la realizările obiectivelor ce stau în fața mișcării sportive românești este dintre cele mai mari. Aniversarea a 30 de ani de la înființare constituie desigur un prilej de sărbătoare, dar ceea ce s-a realizat în 1978 trebuie să fie amplu depășit în 1979, pentru ca la Jocurile Olimpice contribuția sportivilor și tehnicienilor dinamoviști să fie mai substanțială.** Darea de seamă, discuțiile, propunerile, criticile exprimate în conferință sînt binevenite și ele au menirea să ducă la îmbunătățirea muncii tuturor factorilor care concură la realizarea de noi performanțe pentru sportul românesc. Biroul executiv al C.N.E.F.S. a apreciat că Ministerul de Interne a sprijinit cu perseverență transpunerea în practică a indicațiilor conducerii de partid cu privire la dezvoltarea mișcării sportive din țara noastră. **Sportivii dinamoviști știu, desigur, că pînă la J.O. au mai rămas 600 de zile, că timpul zboară și nu trebuie irosită, de aceea, nici o oră afectată pregătirilor în vederea obținerii țelului propus. Munca intensă, antrenamentele ce se fac să nu vizeze decît treapta cea mai înaltă a podiumului de premiere! Numai așa se va putea aprecia că eforturile depuse nu s-au făcut în zadar**".

În încheierea conferinței a fost ales noul consiliu de conducere al clubului, alcătuit din 45 de persoane. În funcția de președinte a fost reales colonelul Cosma Liță, care, în numele sportivilor și al tehnicienilor dinamoviști, s-a angajat să îndeplinească și chiar să depășească obiectivele ce și le-au propus pentru J.O. 1980.

Paul IOVAN

Dan Grecu *cel mai valoros gimnast al țării*